

KOLEKTYVINIS DARBAS

LIETUVOS KP ANYKŠČIŲ RAJONO KOMITETO IR
RAJONO LIAUDIES DEPUTATŲ TARYBOS ORGANAS

Anykščiai

1979 m.

KOVO

27 d.

Antradienis

Nr. 35 (3925)

Kaina 2 kap.

Eina nuo 1948 m.

SOCIALISTINIO LENKTYNIAVIMO BARUOSE

Socialistinio lenktyniavimo nugalėtojai ekonomikos srityje

LKP Anykščių rajono komitetas, rajono Liaudies deputatų tarybos vykdomasis komitetas ir Žemės ūkio darbuotojų profesijos rajono komitetas, susumavę rajono ūkių socialistinio lenktyniavimo ekonomikos srityje 1978 metų rezultatus, priėmė šiuo klausimu nutarimą. Nutarime pažymėta, jog 1978 metais rajono ūkiuose kiekvienam hektarui žemės ūkio naudmenų pagaminta bendrosios produkcijos už 493 rub. ir bendrosios produkcijos vertė, lyginant su 1977 metais, padidėjo 0,8 proc. Daugiausia bendrosios žemės ūkio produkcijos 1 ha žemės ūkio naudmenų pagaminta „Gintaro“ (693 rub.), „Svyturio“ (681 rub.), „Lėnų kelių“ (677 rub.), „Svėdasų“ (619 rub.) ir K. Staro (570 rub.) kolūkiuose.

Rentabilumo didinimo srityje telgiamų rezultatų pasiekė „Svyturio“, „Pirmyn į komunizmą“, K. Staro kolūkiai, kuriuose rentabilumas

pernai atitinkamai sudarė 41,9 proc., 36,6 proc. ir 36,2 proc.

Didžiausią darbo našumo prieaugį praėjusiais metais — po 14,1—10,7 proc. pasiekė Skiemonlau, „Vienybės“, Kurklių, K. Staro kolūkiai.

LKP Anykščių rajono komitetas, rajono Liaudies deputatų tarybos vykdomasis komitetas ir Žemės ūkio darbuotojų profesijos rajono komitetas socialistinio lenktyniavimo nugalėtojai už geriausius 1978 metų rezultatus ekonomikos srityje pripažino pirmoje ūkių ekonominėje grupėje „Svyturio“ kolūkį, antroje ekonominėje grupėje — Kurklių kolūkį. Šiems ūkiams paskotos po 120 rub. piniginių premijų.

Antrąsias vietas socializme užėmusiems pagal atitinkamas ekonomines grupes K. Staro, „Pirmyn į komunizmą“ ir Svėdasų kolūkiams paskirtos po 70 rub. piniginių premijų.

„K. d.“ inf.

Atsakingas penkmečio ketvirtųjų egzaminas

Iš respublikinio žemės ūkio darbuotojų pasitarimo

Lietuvos Žemdirbystės mokslinio tyrimo institute įvyko respublikinis žemės ūkio darbuotojų pasitarimas, kuriame buvo aptarti svarbiausi žemės ūkio produktų gamybos ir jų paruošimo tolesnio didinimo, pavasario sėjos sėkmingo atlikimo ir gyvulių žiemojimo užbaigimo klausimai.

Ketvirtieji dešimtojo penkmečio metai, pažymėjo įžanginiame žodyje Lietuvos KP CK pirmasis sekretorius P. Griškevičius, kartu yra ir pirmieji TSKP CK 1978 metų liepos plenumo nutarimų praktinio įgyvendinimo metai. Jie ypač atsakingi todėl, kad praėjusiais metais respublikos žemės ūkio darbuotojams teko įveikti nepaprastus sunkumus, kurių pasekmės dar ilgokai bus jaučiamos, ir ypač šiemet.

Pranešėjas — respublikos Ministrų Tarybos pirmininkas pavaduotojas V. Vazalinskas, Lietuvos KP CK sekretorius R. Songaila ir kiti pasitarime kalbėjusieji pažymėjo, kad ir sunkiomis pernykšėmis sąlygomis žemės ūkio darbuotojai nemažai prisidėjo prie respublikos darbo žmonių pergalės sąjunginiame socialistiniame lenktyniavime: kartu su respublika, Vilniaus ir Šiaulių miestais, TSKP CK, TSRS Ministrų Tarybos, VPSC ir VLKJS CK pereinamosiomis raudonosiomis vėliavomis apdovanoti Kauno, Panevėžio, Lazdijų ir Varenos rajonai, nemažas skaičius darbo žmonių kolektyvų, tarp jų 17 kolūkių ir tarybinių ūkių. Sukaupę naują ūkininkavimo patirtį, sumaniai remdamiesi dosnia visos didžiosios Tarybų šalies pagalba, respublikos žemės ūkio darbuotojai kupini ryžto šiemet toliau didinti augalininkystės ir gyvulininkystės produkciją, sėkmingai įvykdyti šių metų valstybinio plano uždavotus. Tai ryškiai atsispindi jų socialistiniuose įsipareigojimuose 1979 metams, taip pat neseniai pasirašytoje socialistinio lenktyniavimo su broliškaja Baltarusija sutartyje.

Šiemet pavasario lauko darbų teks atlikti maždaug trečdaliu daugiau, negu įprasta. Javų plotus numatyta išplėsti 61,4 tūkstančio hektarų, iš rudens nepasėta 218 tūkstančių hektarų žiemkenčių. Valstybinė užduotis numato gauti bendrąjį grūdų derlių 5 procentais didesni už pernykštį. Įsipareigota prikultyti po 28,5 cent grūdų iš hektaro. Visa tai padaryti nelengva, bet nuo to priklausys daugelis pagrindinių žiemetinių uždavimų, taip pat sėkmingas grūdų gamybos didinimas ateityje. Kitąmet grūdų derlius iš hektaro jau turi pasiekti 30 centnerių, o bendrasis grūdų surinkimas — ne mažiau kaip 3 milijonus tonų. Ateinantį penkmetį respublikoje numatoma prikultyti po 35—40 cent grūdų iš hektaro, pirmos ekonominės grupės rajonuose — po 45—50 centnerių.

Plačiai panaudojant pirmųjų patirtį, šiemet būtina gerinti bulvių, daržovių, linų ir cukrinių runkelių auginimą, visiškai įvykdyti jų paruošimą.

Pašarinės kultūros arjamoje žemėje dabar užima milijoną hektarų. Nenormalu, kad augindami žolinius pašarus, iš hektaro gauname dvigubai mažiau pašarinių vienetų, negu iš javų.

Vėlyvas pavasaris, blogiau iš rudens įdirbtas ir giliai įšalusį žemę sudaro žemdirbiams rimtą rūpesčių. Kaip pažymėjo savo kalboje Lietuvos Žemdirbystės mokslinio tyrimo instituto direktorius A. Būdvytis, masinių lauko darbų pradžios šiemet laukiama pora savaitių vėliau, negu įprasta. Todėl teks ypač sumaniai organizuoti darbus, rūpestingai saugoti dirvų drėgmę. Javų derlių šiemet ypač lems sėjos sparta. Ankstyvasias kultūras reikia sėti tik sroviniu būdu, o piktžolės naikinti po sėjos pasėliu akėjimu ir herbicidais, iš pavasario nurenkant akėčių išverstus akmenis. Kaupiamųjų plotuose šiemet būtina priešėjiniu dirvos dirbimu intensyviai naikinti piktžolės, nes po

pernykščių metų jų gali padaugėti. Trūkstant geros sėklos, ypač bulvių, labai svarbu rūpestingai ją beičiuoti. Okiai skundžiasi, kad šiemet nedaug turi mineralinių trąšų, ypač azotinių. Tačiau pakanka trečdaliu sumažinti laukų piktžolėtumą, ir tik trečdaliu tolygiau išbarstyti laukuose gaunamas trąšas, kad kultūrinis augalams papildomai jų tekėtų apie 300 tūkstančių tonų; jie jų gautų žymiai daugiau, negu ankstesniais metais. Mineralinėmis azoto trąšomis institutas siūlo pirmiausia patręšti žiemkenčius, net ir silpniau peržiemojusius, taip pat pašarines žoles. Jau prieš sėją, kol žemė įšalus, būtina iškratyti į laukus išvežtą mėšlą, o pievas patręsti skystu mėšlu.

Pavasario darbų sėkmė labai priklausys nuo našaus technikos, ypač galingųjų traktorių T-150 ir K-700, panaudojimo. Kiekviename ūkyje reikia sudaryti plačiabarįs agregatus. Kai kur mechanizatorių dar yra mažiau, negu traktorių, o pavasarį visa pagrindinė technika turi dirbti dviem pamainomis. Pasitarimo dalyviai paragino mobilizuoti visus ūkiuose turimus mechanizatorius, plačiai pasitelkti prie pavasario darbų sėfus.

Pasitarimas taip pat paragino žemės ūkį aprūpinančias, aptarnaujančias, produkciją superkančias ir perdirbiančias žinybas intensyviau stiprinti techninę bazę, tobulinti savo veiklą, gerinti abipusius ryšius su žemės ūkio įmonėmis.

Didelio sumanumo ir organizuotumo reikalauja sėkmingas gyvulių žiemojimo užbaigimas. Pirmaisiais mėnesiais primelžiama mažiau pieno, negu pernai tuo laiku. Reikia viską padaryti karvių produktyvumui išsaugoti, jau pirmajame pusmetyje turėti metų pabaigos planinį karvių skaičių. Gyvulių ir paukščių parduodama kiek daugiau, bet neritmingai. Šiais metais reikia realizuoti didesnio svorio ne tik galvijus, bet ir kiaules,

kurios neatitinka bekono kondicijai. Ir toliau turime išnaudoti visas galimybes plėsti tarpuklinį gamybos kooperavimą, sparčiai ir gerai statyti didelius gyvulininkystės kompleksus, plėsti ir gilinti gamybos specializavimą ir koncentravimą pačiuose ūkiuose, jų gamybos padaliniuose. Būtina geriau supirkti iš gyventojų pieną, gyvulius ir paukščius.

Jau dabar turime ruošti geras sudoroti pašarus. Nebė pirmi metai visuomeniniams gyvuliams per mažai sukaupiami šieno, silosos ir pašarinis šakniavaisių. Mažai turėdami žiemkenčių, šiemet labai rūpestingai privalome sudoroti ir šiaudus.

Nors šiais metais daugelio ūkių bus nelengva ir ekonominė bei finansinė būklė, nenuilstamai rūpinantis gamyba, būtina toliau gerinti žemės ūkyje dirbančių kaimo gyventojų darbo ir buities sąlygas. Ypač svarbu didinti ūkio paramą persikeliančiams iš vienkienų, pirmiausia iš melioruojamų plotų, darvų gražesnes ir patogesnes gyvenvietes.

Pasitarimo dalyviai pareiškė įsitikinimą, kad respublikos žemės ūkio darbuotojai garbingai įvykdys nelengvą penkmečio ketvirtųjų egzaminą, pasiekę naujų darbo laimėjimų.

(ELTA)

Ketvirčio užduotį — sukaupu

Po devynių su puse kilogramo pieno vidutiniškai iš kiekvienos karvės kasdien dabar primelžiama Kurklių kolūkio karvių melžėjos. Palyginus su praėjusių metų tuo pačiu laikotarpiu — pirmąjį šoktelėjus 800 gramų.

Apie karvės melžiančias moteris išties galima pasakyti daug gera. Jau daug metų vietos melžėjos lygį įsijasi į darbo veteranę Genę Steikūnienę, garsėjančią ne tik aukščiausiais pieno primelžimo iš prižiūrimų karvių rezultatais, bet ir draugiškumu, nuoširdumu, mokėjimu pagelbėti, patarti laimesniems darbo draugams.

Iš ketvirtosios prižiūrimos karvės G. Steikūnienė šiemet įsipareigojo primelžti po 3700 kilogramų pieno. Duotą žodį garbingai tėsė ne tik ši darbuotoja, bet ir Emilija Malinauskienė, Natalija Pilkaitė, visos būrys kitų ūkio karvių melžėjų.

Pagal pirmo šių metų ketvirčio užduotį kurkličiai valstybei ketino parduoti 212 tonų pieno. Šiomis dienomis realiai paskaičiavę savo galimybes, ūkio šeimininkai valstybinei užduotį pasiūlyto įvykdyti 106 procentais ir viršum plano valstybei pristatyti dar apie 13 tonų pieno.

V. Limaitė

Kronika

Užbaigta didžiausio respublikoje Krekenavos kiaušinių kompleksas pirmosios dalies statyba. Pasiekusi projektinį pajėgumą, įmonė kasmet užaugins po 54 tūkstančius kiaušinių, pagamins maždaug keturis penktadalius dabar visuose Panevėžio rajono ūkiuose gaunamos kiaušienės.

Priekulės TSRS 50-mečio paukštininkystės tarybiname ūkyje stovį rikštuotą vienas didžiausių Lietuvoje inkubatorių. Jis per metus

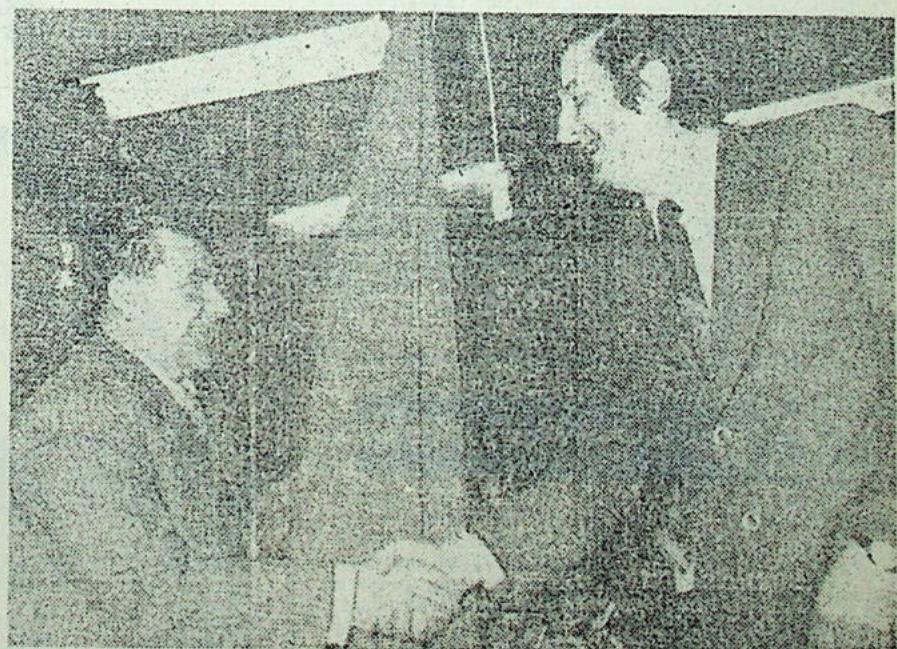
išperins 12 milijonų viščiuku, kurių pakaks pajūrio zonos ūkiams ir pavieniams paukščių augintojams aprūpinti.

Daugiau kaip pusantro tūkstančio sąlyginių hektarų praėjusiais metais įdirbo Pakruojo rajono M. Melnikaitės kolūkio traktorininkė M. Armonavičienė. Ji sutalpė 890 kilogramų degalų ir 208 rublių technikos aptarnavimui bei remontui skirtų lėšų. Už šiuos darbo laimėjimus M. Armonavičienė kartu su kitomis 29 sąjunginio socialistinio lenktyniavimo žymū-

nėmis apdovanota įžmiosios tarybinės mechanizatorės P. Angelinos darbo šlovės prizų.

Išbandyta ir priimta eksploatuoti pirmoji Lietuvoje kaimiškoji telefono ryšių sutankinimo sistema. Ji sujungė Vilniaus rajono Mašiagalos tarybinį ūkį su respublikos sostine. Naujosios technikos dėka vienu telefono kanalu gali iš karto vykti penkiolika tarp miestinių pasikalbėjimų.

(ELTA)

„Anykščių šilėlio“ kolūkio valdyba ir visuomeninės organizacijos didesnę dėmesį skiria socialistiniam lenktyniavimui. Kiekvieną ketvirtį išaiškinami geriausi savo profesijos žinovai, pirmūnams įteikiami garbės diplomai, prizai, piniginių premijų. Veteranų, darbo pirmųjų portretai puošia vaizdingą garbės lentą.

Socialistiniame lenktyniavime pirmąją vietą pelnę augalininkystės, laukininkystės ir mechanizacijos. Geriausiam padalinii skiriama kolūkio pereinamoji raudonoji vėliava ir piniginė premija. Trečiaisiais dešimtojo penkmečio metais socialistiniame lenktyniavime pirmąją vietą pelnę augalininkystės padalinys.

NUOTRAUKOJE: kolūkio dirbininkas, LTSR nusipelnęs žemės ūkio darbuotojas Vladas Sostabos (kairėje) pereinamąją Raudonąją vėliavą įteikia vyr. agronomui komjaunuoliui Juozui Žasniui.

Vyt. Bagdono nuotr.

DĖMESYS SPECIALISTAMS

Be gerų specialistų dabar neįmanoma nei vadovauti ūkiui, nei plėtoti žemės ūkio produktų gamybą. Šią gyvenimo diktuojamą tiesą jau seniai įsisavino ir „Anykščių šilėlio“ kolūkio pirminė partinė organizacija, ir valdyba, ir ūkio vadovas Vladas Sostakas. Todėl čia jau nuo seno daug ir nuosekliai dirbama, mokant ir ugdat žemės ūkio specialistų kadrus.

Žemės ūkio specialistų kolūkyje nestokojama. Ir svarbiausia, tur būt, kad dauguma jų jau ilgus metus darbuojasi „Anykščių šilėlyje“, gerai pažįsta žmones ir žemę, gilina žemės ūkio specialistiką, įprato kurti ir įgyvendinti ūkio gamybos vystymo planus, tapusius jų gyvenimo prasme. Todėl čia kasmet gaunamas palyginti pastovus ir aukštas pasėlių derlingumas, didėja pieno ir mėsos gamyba, o tuo pačiu auga ūkio pajamos.

Kalbant apie žemės ūkio specialistus, pirmiausia norisi paminėti kolūkio pirmininko pavaduotoją gamybos reikalams Alvydą Diečuką. Savo darbo kelią šis kolūkiečio sūnus pradėjo dar besimokydamas mokykloje, kai atostogų metu išeidavo į laukus tūkinti tėvams ir kaimynams ūkio darbuose. Ūkio vadovas atkreipė dėmesį į darbštų ir sumanių vaikina. Jam buvo pasiūlyta mokyti žemės ūkio specialistu neakivaizdiniu būdu, ko jis noriai ėmėsi. Toliau šis ūkio specialistas — laukininkystės brigadininkas, ūkio vyriausias agronomas, pagaliau, pirminko pavaduotojas gamybos reikalams.

Labai panašus ir dabartinio ūkio vyriausiojo agronomo Juozo Žasino gyvenimo kelias. Ir aplamai, dauguma dabartinių žemės ūkio specialistų pirma išėjo eilinio laukininkystės ar gyvulininkystės darbuotojo išbandymus, pasirodė darbe kaip sąžiningi, sumanūs ir principingi darbuotojai, po to jiems buvo pavestos tam tikros pareigos, kuriose iš vienos pusės jaunas žmogus turi galimybę parodyti savo organizacinius sugebėjimus, mokėjimą dirbti su žmonėmis, o iš kitos — pajusti mokslo žinių stoka ir jų būtinumą. Stai, tuomet su tokiais jaunuoliais pasikalbama apie jo, kaip ūkio darbuotojo, ateities planus, gyvenimo perspektyvą. Ir beveik visais atvejais jaunuolis ar mergina pareiškia norą mokytis, tapti mėgstamos žemės ūkio šakos specialistu, o ūkio vadovybė ir partinė organizacija visomis išgalėmis remia jų pastangas. Kaip tik šitokių kelių eio dabartinis fermos ve-

dėjas Mykolas Miežvinškas ir zootechnikė-selekciniųkė Vanda Andrikonienė, laukininkystės brigadininkas Vladas Kiaušas ir kiaulių fermos vedėja Dana Samulienė, brigadininkas Valentinas Žasinas, augalų apsaugos agronomė Vlada Mackūnaitė, zootechnikė-selekciniųkė Danutė Žasinaitė ir eilė kitų.

Dalis žemės ūkio specialistų, „Anykščių šilėlio“ kolūkio kolūkiečių vaikų, baigė mokslus stacionariai. Su ūkio stipendija buvo pasiųsti mokytis į Lietuvos Žemės ūkio akademiją Aloyzas Gudelis ir Vytautas Kazlauskas. Abu jie buvo pasirinkti

iš jaunų dienų reikiama darbama, ne kiekvienas ūkio vadovas, partinės organizacijos sekretorius ar specialistas randa laiko pasikalbėti su rytdienos abiturientu ir patarti jam pasirinkti garbingą ir labai reikalingą duonos augintojo profesiją.

Dalis „Anykščių šilėlio“ kolūkio specialistų yra atvykę dirbti tiesiai iš technikumų suolo. Tokia yra ūkio vyr. zootechnikė Elyra Visockienė. Kai ji prieš daugelį metų atvyko į ūkį, jai iškilo tam tikri prieštaravimai tarp technikumė įgytų teorinių žinių ir realios darbo praktikos ūkyje. Ir tai

mo patirties ir priaugtų ūkių aukštesnių pareigų reikalavimų. Pirmuoju atveju su menkiname žmogų jo paties ir viso kolektyvo akyse, apvagiame jį, išklindami jauno žmogaus pasitikėjimą savo žiniomis ir įėjomis. Antroju — nurodome jam tikrą kelią ir parodome ateities perspektyvą. Parodome, kad vertiname jį, tikime juo.

Pirmuoju atveju jauna žmogų arba visai abaidysim nuo kolektyvo ir jis su žaizda širdyje išvyks, o antruoju — padėsime jam pasukti grūdiniams keliu, sudarysime sąlygas jaugti į kolektyvą.

Ne toks jau paprastas dalykas jaugti į kolektyvą. Jaunas specialistas retai jaučiasi užtikrintai atsakingose pareigose. Kaip tik pradiniam darbo etape jam reikalingiausia parama. Šitai suprantant, ūkio partinė organizacija ir vadovybė skiria didelį dėmesį vyriausiųjų ir vidurinėsios grandies specialistų teisingų santykių susidarymui. Ne paslaptis, kad kartais žmogus, vadovų ir komunistų padedamas, pats neseniai praėjęs kelią nuo mokyklos auditorijos iki atsakingo darbuotojo posto, pamiršta praeities sunkumus ir ima neleistinai priekabiauti žiūrėti į ką tik pradėjusį darbą jauna specialistą. Nespėjus pastarajam kaip reikiant parodyti savo sugebėjimų, nusprendžia, jog tas niekam tikęs. Su tokia pažiūra „Anykščių šilėlyje“ nuo seno ir labai griežtai kovojama. Kolūkio pirmininkas Vladas Sostakas, partinio biuro, valdybos posėdžiuose, pasitarimuose su vyriausiais specialistais nuolat primena, kad pirmiausia jauno specialisto darbe reikia ieškoti, ka jis teisingai ir gerai nusprendė ir padarė, o tik paskui atsargiai, neužgaunant jo savimeilės, atkreipti dėmesį į pasitaikiusias klaidas, tariantis su juo pasiūlyti kelius joms pašalinti. Ir rasti tokią pasiūlymo formą, kad klaidas ir trūkumus jis šalintų lyg savo paties pastebėtas ir suprasas, giliai įsitiškinęs, kad kaip tik taip reikia padaryti. Tarp specialistų, padalinių vadovų turi būti žmogiški darbo santykiai, be viršininikiško pasipūtimo, žmogų alinančio komandavimo.

Jaugti į kolektyvą, tai galų gale pasiekti, kad ir tu gerai suprastum žmones ir tavo žmonės suprastų.

Gana dažnai pasitaiko, kad žmonės iš karto nesupranta teisingų naujo padalinio vadovo reikalavimų. Lyg ir nebloggeri anksčiau dirbo ūkio elektrikai. Bet kai tik inžinierium-elektriku buvo paskirtas Liudas Sabaliauskas, tarp jo ir kolektyvo iškilo nesutarimai. O kur nesutarimai, ten nukentė ūkio reikalai. Išsiaiškinti, kokia nesutarimų priežastis, ėmėsi ūkio vadovas Vladas Sostakas. Pasirodė, kad šiaip jau darbštus ir pareigingi elektrikai buvo įpratę dirbti neplaningai, dažniausiai tik sulaukę iškviatimo ten, kur genda elektros įrengimai. Naujasis inžinierius-elektrikas iš karto pastebėjo šitą negerovę ir griežtai pareikalavo dirbti planingai, ėmė tikrinti, kaip vykdomi jo nurodymai. Vyrams tatau nepatiko. Prasidėjo kiviščiai. Ūkio vadovas paaiškino elektrikams, kad Liudas Sabaliauskas teisis, kad tik dirbant planingai, nuolatos

kruopščiai prižiūrint ir ne laukiant gedimų patvarkant elektros įrengimus, išvengiamas jų gedimų ir užtikrinamas tikslus priešgaisrinis ir darbo apsaugos taisyklių reikalavimų vykdymas. Gi inžinieriui-elektrikui Liudui Sabaliauskui padarė pastabą, kad jis, įvesdamas nors ir tikrai naudingą ir būtiną naujovę elektriku darbe, daromai neišaiškino jiems, kodėl taip daroma, taigi, lyg ir parodė jam tikrą nesiskaitymą su kolektyvu.

Po to reikalai ėmė taisytis. Elektriku kolektyvas ėmė dirbti darniai, gerai tvarko elektros ūkį ir jau keletą metų pirmauja šiuo klausimu rajone.

Kaip žinoma, nėra tokio genialaus specialisto ar padalinio vadovo, kuris nepadarėtų klaidų. „Anykščių šilėlyje“ taip jau nuo seno įprasta, kad niekas ramiai neslebi klaidų ir trūkumų iki tol, kol jų susikaupia, vaizdžiai kalbant, ištisas kalnas,

nuolat 13 pusl.

Miestuose ir rajonuose

(Praneša, vietiniai laikraščiai)

DVIGUBA ŠVENTĖ

Ižymas Lietuvos rašytojo P. Cvirkos 70-metis buvo dviguba šventė jo gimtinėje. Už pernykščius pasiekimus sąjunginiame socialistiniame lenktyniavime Jurbarko rajono P. Cvirkos kolūkio žemdirbiams įteikta TSKP CK, TSRS Ministrų Tarybos, VPSCT ir VLKJS CK pereinamoji raudonoji vėliava, ūkis įrašomas į sąjunginę garbės lentą TSRS liaudies ūkio pasiekimų parodoje.

Maskva. Informuoja „Sviesa“, daugelis velionių kinų važinėja ne vien pasiūlyti TSRS LUP parodos. Čia eksponuojami ir jų darbo laimėjimai. Kiaulių šėdėja K. Domantaitė, automašinos vairuotojas B. Kučinskas, verselių augintojai P. Baltrušaitis, A. Burksa, S. Gedminas pelnė parodos medalius. Ir sunkiais pernykščiais metais P. Cvirkos gimtinėje iš hektaro prikulta po 35 cent grūdų, o mėsos ir pieno gamyba nuo penknie-

čio pradžios padidėjo geru trečdaliu.

OKIS STATO KOMPLEKSĄ

Ateinančiais metais bus užbaigta 3 tūkstančių veislinių telyčių komplekso statyba Rokiškio rajono Kamajų kolūkyje. Pirmieji tvartai pradėti naudoti jau šiemet. Nors statybiniams kliudė ir pernykščiai lietis, ir šiemetinė šalta žiema, pažymi „Spalio vėliava“, jie sėkmingai įvykdė planines darbų užduotis.

Visus statybos darbus atliko ūkio meistrai. Tik surenkamųjų konstrukcijų montavimą jie pasitelkia rangovines organizacijas. Siemet komplekso statyboje planuojama atlikti statybos ir montavimo darbų už 800 tūkstančių rublių.

(ELTA)

nuolat 13 pusl.

Vėl kursuos autobusas

Iš Vašukėnų kaimo Zvirbliai, Klimavičiai, Eivienė ir kiti pasirašiusieji po laišku „Gegužės pirmosios“ kolūkio kolūkiečiai skundėsi redakcijai, kad jau nuo praeities metų nebesulaukia ryte kursavusio autobuso. Anykščiai — Viešintos“ per Vidugirį. „Mes buvome labai patenkinti, kai kursavo autobusas tris kartus per dieną. Po to atleidavo du kartus, o dabar tik kartą ir tą po pietų. Labai prašome, kad būtų grąžintas nors rytinis autobuso maršrutas „Anykščiai — Viešintos“ per Vidugirį. Ir pagėdautume, kad jis grįžtų į rajono centrą nors 10 val.“ — rašė laiško autoriai.

Atsakydamas į šį laišką, Anykščių autotransporto įmonės viršininkas A. Palevičius redakcijai pranešė: „Nuo šių metų balandžio mėnesio bus atnaujintas maršrutas „Anykščiai — Viešintos“ per Vidugirį. Iš Anykščių autobusas išvyks 8 val. 35 min.“

PO TO, KAI RAŠĖME

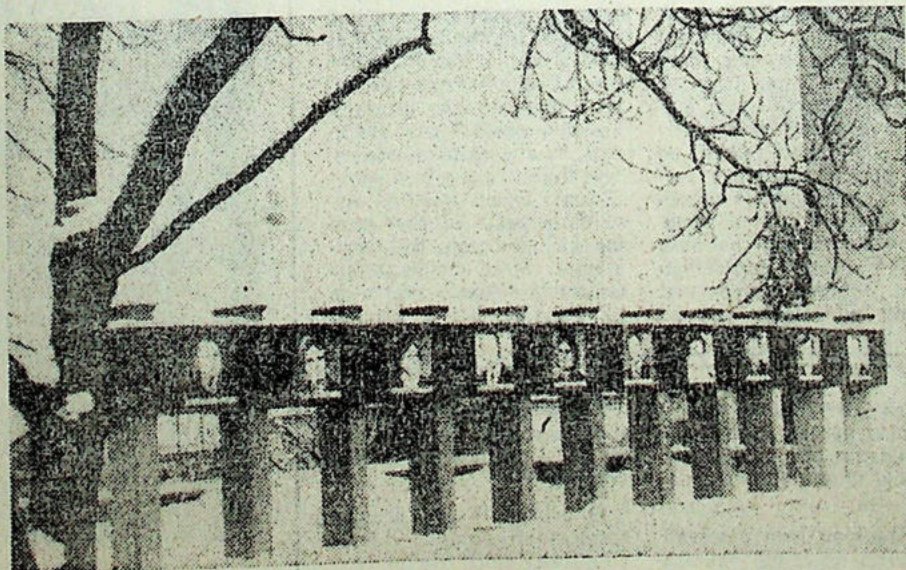
„Kolektyvinio darbo“ Nr. 24 (3914) vasario mėn. 27 d. korespondencijoje „Pagarba darbštuoliams“ buvo kritikuoti Raguvėlės tarybinio ūkio ir Surdegio kolūkio vadovai, skiriantys per mažai dėmesio garbės lentų atnaujinimui, darbo pirmųjų pagerbinimui. Raguvėlės tarybinio ūkio pirminė partinė

KOLEKTYVINIS DARBAS

2 psl. 1979. III 97

organizacijos sekretorė N. Griniūtė redakcijai pranešė: „Atsakydami į kritiką norime pranešti, kad trūkumai bus pašalinti. Garbės lenta artimiausiu metu bus atnaujinta, joje numatoma pateikti naujas nuotraukas“.

Surdegio kolūkio valdybos pirmininkas A. Janauskas ir pirminės partinės organizacijos sekretorius A. Plėta atsakė: „Garbės lentoje pirmųjų nuotraukos keičiamos kas pusmetį. Tuo tikslu į ūkį atvyksta Anykščių BGAK fotografas ir pirmūnus nufotografuoja ūkyje. Šiuo metu garbės lenta vėl atnaujin-

„Gintaro“ kolūkio pirmininko, LTSR Aukščiausiosios Tarybos deputato J. Acaus, K. Staro kolūkio mechanizatoriaus G. Valonio, Staškūniškio tarybinio ūkio kornabininko V. Strunevičiaus, „Spartako“ fabriko konusų sutankintojos E. Grigaliūnienės, Anykščių BGAK mezgėjos B. Dūdienės ir eilės kitų rajono ūkių, įmonių, organizacijų darbo pirmųjų, socialistinio lenktyniavimo nugalėtojų nuotraukos papuošė gražią ir originalią rajono Garbės lentą, kuri įrengta prie LKP Anykščių rajono komiteto J. Biliūno gatvėje. Didelio formato meniškas nuotraukas gamino Anykščių būtinio gyventojų aptarnavimo kombinato fotoateljė fotografas A. Deveikis.

NUOTRAUKOJE: naujoji Anykščių rajono Garbės lenta.

Vyt. Bagdono nuotr.

Pertvarkytas kraštas

Plėšinių įsavinimą draugas L. Brežnevus apibūdino kaip įžymų partijos ir liaudies žygdarbį. „Labai derlinga pasirodė senoji stepė, — rašo jis knygoje „Plėšiniai“. — Žmogaus darbo pertvarkyta, ji padarė stabilų visą mūsų žemės ūkį, garantavo būtiną grūdų kiekį. Plėšiniai davė galingą impulsą Kazachstano gamybinės jėgos vystytis, jo ekonomikai, mokslui, kultūrai kilti“.

Plėšiniai!.. Tai mūsų galingo žengimo į priekį, į komunizmą simbolis, iš tikrųjų epochinės reikšmės, tiesiog unikalūs reiškinys. Mąstant istorinėmis kategorijomis, plėšinių įsavinimas padėjo beveik tučtuojai paversti negyvenamą, užkampį, bet labai derlingą šalies rytų stepes išvystytos ekonomikos ir aukštos kultūros kraštu.

Vakaru šalyse taip pat būta „plėšinių“. Bet amerikiečiai ir kanadiečiai beveik pusę amžiaus vargo ir kentėjo, kol įsikūrė savo naujoje teritorijoje. Mūsų partija išskėlė tarybinei liaudžiai nelengvą, bet įvykdomą uždavinį per dvejus-trejus metus įsavinė 42 milijonus hektarų naujų žemių — plotą, kuriame galėtų išsitiesti Prancūzija arba Ispanija.

Stebina ne tik partijos sumanymų didingumas, bet ir tai, kokie jie tikslūs ir pagrįsti. Tvirtai įsitikinusi, kad tai įmanoma, partija išskėlė uždavinį padidinti grūdų gamybą Kazachstane ne mažiau kaip dešimt kartų palyginti su ankstesniu laikotarpiu. Ir net labai lakios vaizduotės fantastai negalėjo to numatyti: tiesiog po poros metų — 1956 metais — Kazachstanė buvo išaugintą milijardais pūdų grūdų! O juk net geriausiais metais respublika gaudavo ne daugiau kaip šimtą mi-

lijonų pūdų grūdų. Praėjus tik trimis mėnesiams po to, kai į plėšinius atvyko savanorių — komjaunolių ir jaunimo — ešelonas, stepėje sužaliavo neaprepiami kviečių laukai. Pasėliai respublikoje padidėjo dvigubai ir tais pačiais metais pasiekė 20 milijonų hektarų.

Didvyriški plėšinių epopėjos metai nustebinio visą pasaulį. Apie tikrai didingą partijos ir liaudies žygdarbį parašyta daug knygų ir sukurti dainų, pastatyti kino filmai. Apie tas dienas jaunai žemdirbių pamajinai šiandien pasakoja pirmieji plėšinių artėjai Michailas Dovžikas ir Leonidas Kartauzovas, Zansultanas Demejevas ir Ivanas Ivanovas, Vladimiras Ditiukas ir Semionas Piatnica, daugelis kitų veteranų.

Tai buvo nelengvi metai Kazachstano, Sibiro, Pauralės, Pavolgio stepių pertvarkytojams. Per ketvirtį amžiaus jiems teko ne tik susiremti su sausromis ir dūkių sūkuriomis, bet ir patirti derlingų metų laimę. Iš tėvų — užsigrūdinusių, didvyriško būdo žmonių, šiandien perėmė estafetę antroji plėšiniečių karta. Nelengvais darbo šokiadieniais jaunimas didina pirmųjų įsavinėtojų slove.

Štai vienas iš pirmųjų, į kurluos lygiuojasi plėšinie-

ciai, — Stanislavas Gavriliukas, Sąjunginio grūdinių kviestės mokslo tyrimo instituto bandomojo ūkio (Sortandų gyvenvietėje) agronomas. Jo brigada 1978 metais iš hektaro prikėlė vidutiniškai po 21,6 cnt. Centneriui grūdų čia sugaišta mažiau kaip vieną trečdį žmogaus valandos — tai didžiausias darbo našumas plėšinių grūdinių kviestėse! Štai jau daug metų kiekvienas šios brigados narys išaugina maždaug šešis kartus daugiau grūdų, sugaišdamas trigubai mažiau laiko, negu kitų ūkių mechanizatoriai.

Tokių puikių darbuotojų plėšiniuose šiandien yra šimtai. Entuziastai plėšiniečiai ne kartą yra susidūrę su dideliais sunkumais, kokius kareiviai patiria sunkiame žygyje. Plėšiniai šimtais tūkstančių vaikų ir merginų tapo tikra darbinio grūdinių, idėjinio-politinio, dorovinio ir internacionalinio auklėjimo mokykla. Daugiau kaip 30 tautybų atstovai prisidėjo savo indėliu prie didžiojo naujų žemių įsavinimo žygio.

Kaip šiuo metu atrodo plėšiniai? Stepių plaiybės pastatyti dideli tarybiniai ūkiai ir gyvenvietės su patogiais įrengtais gyvenamaisiais namais ir gamybiniais pastatais, mokyklomis, medicinos, kultūros ir švietimo įstaigomis, stadionais, buitines įmonėmis, čia yra elektrai, radijas, televizija! Beveik visur nutiesti nauji keliai, užveisti sodai, parkai, skverai, įrengtos dirbtinės marios.

Anksčiau Kazachstane buvo 382 tarybiniai ūkiai, kurių sąrašuose figūravo tik 183 tūkstančiai darbingų žmonių, o dabar respublikos stepėse yra 2 tūkstančiai tarybinių ūkių, kuriuose sėkmingai dirba 1.300 tūkstančių darbuotojų.

Zemdirbio aprūpinimas energija šiaurinėse Kazachstano srityse dabar trigubai didesnis, negu vidutiniškai šalyje. Kiekvienam plėšinių tarybiniam ūkiui Kazachstane tenka vidutiniškai 99 traktoriai, iš jų 14 galingų traktorių „Kirovec“, 49 kombainai. Palyginkime: naujų žemių įsavinimo pradžioje vienas ūkis turėjo 35 traktorius ir 16 kombainų. Bendra respublikos tarybinių ūkių ir kolūkių pagrindinių gamybinių fondų vertė padidėjo iki 13,5 milijardo rublių palyginti su 2,7 milijardo rublių 1960 metais.

Kokia sėkminga buvo pernykštė pjūtis plėšiniuose, rodo dar vienas puikus žygdarbis: gautas eilinis milijardas pūdų rinkinių grūdų! Jis rodo, kokią galingą jėgą sukaupė plėšiniai per ketvirtį amžiaus. Per tą laiką Kazachstanas išaugino 438 milijonus tonų grūdų ir davė jų Tėvynei daugiau kaip 252 milijonus tonų. Per pastaruosius trejus metus Kazachstano ūkiai pardavė maždaug 17 milijonų 240 tūkstančių tonų tvirtųjų veislių kviečių grūdų, pirmą kartą įvykdė dešimtojo penkmečio paruošų planą. Dabarinių laimėjimų pamatai buvo dedami neužmirštųjų 1954 metų pavasarį.

Plėšiniai nuolat didina savo ekonominį potencialą.

Tvirtai ir nenukrypstamai vykdoma partijos nubrežta generalinė linija — intensyvinanti gamybą. Anksčiau bendrieji javų derliai plėšiniuose didėjo daugiausia dėl to, kad buvo plečiami pasėliai. Dabar šios galimybės praktiškai išsemtos. Didinti derlius galima tik visokeriopai intensyvinant gamybą, diegiant mokslo ir pirmųjų praktikos laimėjimus. Išauginti vis daugiau grūdų padeda plačiai diegiama žemdirbystės sistema, užtikrinanti dirvožemio apsaugą, moksliškai pagrįstas sėjomainas, laukų tręšimas fosforo trąšomis.

Plėšiniečiai gerai supranta, kad šaliai reikia vis daugiau grūdų — geros kokybės ir įvairaus asortimento. Ir stepių žemdirbiai atkakliai kovoja, kad javų derliai sudarytų 20 centnerių iš hektaro, kad javai gausiai užderėtų kiekvienais metais.

Dabar stepėse sulaikomas sniegas, technika ruošama pavasariui, į laukus gabenamos trąšos. Plėšinių žemdirbiai, kaip visada, negaili jėgų spartuliškoje darbo sargyboje.

Plėšinių įsavinimas aukso raidėmis įrašytas į didingų mūsų šalies žygdarbių metraščių, jis tapo dar vienu partijos tolgėškumo įrodymu, praktiniu jos neišardomos vienybės su liaudimi pavyzdžiu. Dėkingi palikuonys per amžius minės plėšiniuose įvykdytą žygdarbį!

Olegas Dronovas
(„Pravdos“ spaudos biuras — ELTA)

Varžėsi komjaunimo aktyvistai

LLKJS rajono komitetas rajono kūno kultūros ir sporto bei SDAALR rajono komitetai suorganizavo tradicinę PDG komplekso žiemų daugiakovės varžybas. Miesto kolektyvų grupėje pirmąją vietą užėmė Anykščių autotransporto įmonės komjaunimo aktyvistai, vadovaujami Vytauto Sidlauskio. Anykščių BGAK sporto entuziastai, vadovaujami pirminės komjaunimo organizacijos sekretoriaus Alfredo Motiejūno, buvo antri. Kalmo kolektyvų grupėje prizininkais tapo M. Melnikaitės kolūkiečiai, vadovaujami pirminės komjaunimo organizacijos sekretoriaus Valdo Stankevičiaus. Antrą trečią vietą atiteko Surdegio kolūkiečiai ir Raguvėlės tarybinio ūkio komjaunuoliai (komandų vadovai Marita Jaar ir Jonas Braška).

Pirmąsias vietas užėmusios komandos buvo įteikti pereinamieji prizai, antrą-trečią vietas laimėjusios komandos — atitinkamo laipsnio diplomai. LLKJS, SDAALR rajono komitetai bei kūno kultūros ir sporto komiteto garbės raštais, atitinkamu laipsniu diplomais bei žetonais buvo paskatinti geriausiai pasirodę individualioje įskaitoje jaunieji sportininkai.

Labai gaila, kad į šias įdomias varžybas neatvyko tik 2 miesto ir 12 kolūkių bei tarybinių ūkių komandų. O juk tokio pobūdžio varžybos galėjo būti žymiai masiškesnės.

B. Vytautis

Dėmesys specialistams

atkelta iš 2 pusl.

kad paskui efektingai galėtų užversti ant jas padariusio darbuotojo galvos. Priklauzomai nuo to, kas, kodėl ir kokia padarė klaidą, ji arba išaiškinama atsakingo darbuotojo asmeniniame pokalbyje su suklydusiu, arba analizuojama partinio biuro, specialistų tarybos ar kolūkiečio valdybos posėdyje. Visais atvejais būtinai stengiamasi, kad žmogus, padaręs klaidą, suprastų ne tik, kad jis ją tikrai padarė, bet ir kodėl taip atsitiko. Juk tik klaidų ir trūkumų priežasčių išsiaiškinimas yra tikriausias kelias išvengti jų ateityje.

Ugdant žemės ūkio specialistų, padalinių vadovų kadrus, labai didelę reikšmę turi jų įtraukimas į kolektyvų visuomeninį gyvenimą. Šiam klausimui ūkio pirminė partinė organizacija skiria ypate didelį dėmesį. Siekiama, kad padalinių vadovai ir specialistai — komunistai ir nepartiniai — turėtų partinės, kitų visuomeninių organizacijų įpareigojimus. Antai, Elvyra Visockienė yra pirminės partinės organizacijos sekretoriaus pavaduotoja ideologiniam darbui, Alvydas Dieckus vadovauja ūkio liaudies kontrolieriams, Jonui Levčenkai pavesta vadovauti ūkio liaudies draugovei, Danai Samulienei — agitatorių kolektyvui, Vytautas Kazlauskas išrinktas ūkio pirminės komjaunimo organizacijos sekretoriumi, Alfonsas Zabolionis yra mechanizatorių

partinės grupės partinių organizatorių. Daugelis dirba propagandistais, agitatoriais, politinformatoriais, ar išrinkti visuomeninių organizacijų aktyvistais. Vykdydami partinės, komjaunimo, visuomeninių organizacijų įpareigojimus, jie įgyja ne tik visuomeninio darbo įgūdžius, be kurių neįmanoma vadovavimas padalinių kolektyvams, bet taip pat mokosi savarankiškumo, išvengia užsidarymo specifiniame padalinio interese rate, moko- si žvelgti į reikalus būkle ūkyje plačiu žvilgsniu.

Gali kilti klausimas: koks gi vaidmuo tenka ūkio visuotiniams susirinkimams?

Ūkio visuotiniuose susirinkimuose svarstomos pagrindinės gamybos vystymo, partijos ir vyriausybės nutarimų greitesnio įgyvendinimo problemos. Smulkus atskirų, ypač jaunų specialistų klaidų ir klaidelių nagrinėjimas juose tik blaškytų ir atitrauktų žmonių dėmesį nuo pagrindinių uždavinių įsavinimo ir vykdymo.

Gana gausios ūkio partinės organizacijos susirinkimuose svarstomi dažniausia visą ūkį arba jo atskirą šaką dominančius klausimai, iš- klausomi grupės tuo klausimu kompetentingų komunistų paruošti išsamūs, analizuojantieji padėję pranešimai. Suprantama, kad čia niekad nestokojama kritikos atskirų specialistų, padalinių vadovų adresu. Bet viską stengiamasi daryti taip, kad niekas ir niekad nesigardžiuotų atskleistomis klaidomis ir trūkumais, kad, prisidengus trūkumų kritika, nebūtų įzei-

džiamas specialistų, ypač jaunų, orumas. Stengiamasi, kad iš kiekvieno partinio susirinkimo — uždaras jis ar atviras — išeitų komunistai, tiek nepartiniai specialistai išeitų gautą teisingą savo darbo įvertinimą, patikslinę ūkio, o ypač padalinio, kuriame jie dirba, ateities siekių perspektyvą. Tas padeda jiems kasdieniniame darbe.

Gana dažnai svarstomi žemės ūkio specialistų ugdymą liečiantys klausimai. Bet vis tik pagrindinis šio darbo svoris tenka kasdieninėms, kartais mažai ir pastebimoms vyriausiųjų specialistų, patvyrusių padalinių vadovų, kolūkiečio pirmininko ir jo pavaduotojų pastangoms padėti jauniems žmonėms, neleistų jiems daryti klaidų, ugdyti savarankiškumą ir perspektyvumą darbe, mokyti suprasti žmones, su kuriais tenka dirbti ir daryti viską, kad žmonės suprastų jauną specialistą. Šito kasdieninio darbo, žinoma, neatspindėsi jokiose ataskaitose. Ir jo mastą bei nuoseklumą parodo tik tai: apsirūpinę ūkio pastoriais žemės ūkio specialistų kadrų ar ne. O kadangi „Anykščių šilėlyje“ žemės ūkio specialistų pakanka, daugumas jų dirba jau ilgus metus, kadru kaita visai nežymiai, tai galima daryti išvada, kad žemės ūkio specialistų ugdymo darbas dirbamas teisinga linkme.

B. Rukša
„Anykščių šilėlio“ kolūkiečio pirminės partinės organizacijos sekretorius.
K. Kairiūkštis

RŪPESTINGĄ PRIEŽIŪRĄ VEISLINĖMS TELYČIOMS

Mėsai ir veislei skirtas galvijų prieauglis turi būti auginamas skirtingai, tačiau ūkių specialistai dažnai tą pamiršta. Auginant telyčaites veislei, svarbu sudaryti tokias sąlygas, kad iš jų užaugtų aukšto produktyvumo karvės.

Todėl telyčaitėms turime laikyti kruopingą auginimą. Būtiną kuo anksčiau jas pripratinti prie augalinės kilmės pašarų. Jau antrą amžiaus dekadą verslių ūdžio- se neturi trukti gero, iš jaunos, neperaugusios žolės pagaminto šieno. Kuo anksčiau versliai įpras eiti šieną, šienainį ir silosą, tuo geriau išsivystys jų virškinimo organai, ypač prieskrandžiai, aktyvesnė bus virškinimo sulčių ir fermentų sekrecija. Ir atvirkščiai, jei versliams duosime mažą sultingų augalinės kilmės pašarų, o daug koncentratų, jų virškinimo organai išsivystys blogiau, formuosis mėsinių gyvulių tipas.

Taigi, veislei auginamų telyčių racionų pagrindą turi sudaryti geros kokybės stambieji ir sultingieji pašarai: žiema — šienas (nuo 9 mėn. amžiaus galima duoti ir šiaudų), šienainis, silosas, o vasarą — ganyklos žolė.

Svarbu, kad telyčios su pašaru gautų pakankamai mineralinių medžiagų, vitaminų. Jeigu racione jų trūksta — duokime papildomai. Koncentratų pašarų reikėtų skirti tik proteinių trūkumui papildyti, o proteinių augančiam organizmui reikia nemažai. Gerai, jei turime prieaugliui skirtų pramonės pagamintų kombinuotų pašarų. Jei jų ūkyje nėra, reikia ieškoti galimy-

bių savos gamybos koncentratų praturinti baltyminių priedais, kad 1 kilogramas koncentratų būtų nemažiau kaip 110—120 gramų virškinamųjų proteinų.

Visasąjunginio Gyvulininkystės instituto duomenimis, didelio produktyvumo karvės gali būti išaugintos, taikant įvairius telyčaitių šėrimo tipus, kai koncentratų pašarų kiekis racione svyruoja nuo 10—15 iki 30—35 proc.

Specialistas
raja

Mūsų respublikos ūkiuose įvairaus amžiaus telyčaitių racionų struktūra tvirtiniu laikotarpiu rekomenduojama tokia: iki 6 mėn. amžiaus — stambieji pašarai turėtų sudaryti 18—20 proc., sultingieji — 5 proc., koncentratų — 40—45 proc. (likusi dalis — gyvulinės kilmės pašarai). 6—12 mėn. amžiaus telyčaitėms — atitinkamai 30—35, 37—46 ir 24—27 proc., 12—21 mėn. amžiaus — 35, 45—50 ir 18—20 proc. Antroje verslingumo pusėje (21—24 mėn. amžiaus) telyčioms koncentratų kiekį racione reikėtų padidinti iki 25 proc., o likus dviem mėnesiams iki apsiveršavimo — 30—35 proc. Tokiu būdu 6—12 mėn. amžiaus telyčioms tvirtiniu laikotarpiu racione turėtų būti apie 1,5 kg, 12—21 mėn. — 1,5—2 kg (iki sėklinimo — mažiau, verslingoms — daugiau), ruo-

šiant laktacijai — 2,5—3 kg koncentratų pašarų.

Vasarą, kai telyčios ganomos geroje ganykloje, galima apsieiti be koncentratų pašaru. Jei ganykla blogesnė, telyčioms reikės skirti kasdien po 0,5—1,5 kg koncentratų. Koncentratai būtinai vasarą tik prieš telyčių apsiveršavimą (po 2—3 kg). Daugelyje ūkių, ypač ten, kur stokojama kitų pašarų, koncentratų normos telyčioms kartais gerokai viršijamos. Telyčių auginimas, sušeriant joms daug koncentratų pašarų (daugiau kaip 80 proc. bendro raciono maistingumo) yra neracionalus. Toks šėrimo tipas sukelia baltymų ir mineralinių medžiagų apykaitos bei reprodukcinių funkcijų sutrikimus ir sutrumpina karvių naudingumo laikotarpį. Per gausus telyčių šėrimas ir didelis koncentratų pašarų kiekis jų racionuose turi neigiamą įtaką jų pienin- gumo savybių formavimuisi. Taigi, nešerkime telyčioms per daug koncentratų pašarų, geriau dalį jų skirkime mėsauginamam galvijų prieaugliui. Kai šėrimas bus pilnavertis, pašarai geros kokybės, telyčios gerai augs ir gausiamis nedaug koncentratų pašarų.

E. Zukauskienė
Žemės ūkio mokslų kandidatė

KOLEKTYVINIS
DARBAS

3 psl. 1979, III, 27

KELIAI. MAŠINOS. ŽMONĖS

Gerai pasiruoškime techninei apžiūrai

Artėja naujas intensyvaus eismo sezonas. Kiekvienas vairuotojas iš anksto turi jam ruošti, techniškai sutvarkyti savo transporto priemonę taip, kad atitiktų gamyklos gamintojos ir eismo taisyklių reikalavimus. Tik tokias transporto priemones transporto techninės apžiūros komisija leis naudoti.

Techninės apžiūros komisija griežtai reikalauja, kad stabdžiai, nuspaudus darbo pedalą, važiuojant sausu horizontaliu keliu, turinčiu kietą dangą, transporto priemonė be krovinių sustabdytų per atstumą, numatytą eismo taisyklių 165 punkte. Jeigu automobilio stabdymo kelias tikrinamas pagal nubrėžtas užblokuotų ratų žymes ir stabdymo tolygumą, tai motociklų vairuotojai neturi pamiršti, kad stabdymo kelias jų transporto priemonės matuojamas nuo stabdžio pedalo panaudojimo momento. Stabdant motociklą su priekaba, kartu naudojama ir rankinio stabdžio pavarą. Pneumatinės ir hidraulinės stabdžių sistemos sandarumas nustatomas slėgio mažėjimu, kuris nustatomas iš klausos bei manometro parodymu. Be to, bus tikrinamas stovėjimo stabdžių efektyvumas.

Pasitaiko, kad vairo mechanizmas turi per didelį

laisvumą, sunkiai sukinėjasi vairo ratas. Pastaroji klaida sutinkama tada, kai vairuotojai, ruošdamiesi techninei apžiūrai, per standžiai įpresuoja posūkio ašigalių pirštus, arba, esant susidėvėjusiems vairo traukių obuoliniams sujungimams, juos per kietai suveržia, norėdami apgauti komisijos narius. Jie pamiršta, kad ši jų „racionalizacija“ gali skaudžiai atsilipti važiuojant duobėtu keliu. Lužus šarnyro galvutę arba į išsinerus, pasekmės kiekvienam aiškios.

Automobilių, autobusų, troleibusų, motociklų padangos bus matuojamos bet kurioje protektoriaus vietoje ir turės atitikti reikalavimus.

Ratai turi turėti visus tvirtinimo varžtus.

Nebus priimamos apžiūrai transporto priemonės, jei jose padidintas variklio dūmavimas, nėra slopinuoto arba jis sugedęs.

Neretai vairuotojai nekreipia dėmesio į tai, kad iš maitinimo sistemos teka kuras ir ramiausiai toliau eksploatuoja transporto priemonę. Esant tokiam gedimui, eismo taisyklės reikalauja kuo skubiausiai nutraukti tolimesnę kelionę, kol nebus pašalintas gedimas. Taip pat, jei sunkiai jungiasi arba savaime išsijungia pavaros, iš agregatų teka tepalai, nėra varžų radio priėmimo trukdymais slopinti, transporto priemonė skaitoma netvarkinga.

Žibintų skaičių numato gamykla gamintoja. Savavališkas (išskyrus priešrūkinius) žibintų įsirengimas draudžiamas. Vairuotojai privalo išvalyti žibintų stik-

lus, juos sumontuoti taip, kad užrašas būtų viršutinėje žibinto dalyje, kad stiklai savaime nesisukiotų. Be to, žibintai turi būti tinkamai sureguliuoti.

Pristatant transporto priemonę apžiūrai, reikia patikrinti, ar veikia „stop“ signalas, posūkių rodyklės, numerio apšvietimo bei gabaritiniai žibintai. Atšvaitų iš priešakio turi būti balta, iš užpakalio — raudona spalva. Oranžiniai atšvaitai gali būti tik iš šono. Vairuotojai dar neretai mėgsta priekinėje kėbulio dalyje pritvirtinti net trijų spalvų atšvaitus. Tas neleistina.

Transporto priemonė bus skaitoma netvarkinga, jei nėra užpakalinio vaizdo veidrodžio arba jis neįsitingai pritvirtintas, jei neveikia stiklo valytuvai arba jis iškomplektuotas, t. y. veikia tik tik vairuotojo pusėje, jei nutrūkęs spidometro trosas, o valstybiniam transportui — neužplombuotas spidometras, sugedę kabinos durų užraktai. Neretai pristatomi į techninę apžiūrą automobiliai su labai iškilusiais krovinių platformomis tvirtinimais bei užraktais, į guminius įdėklus neįdėtomis lėksavimo grandinėmis. Tokius automobilius nebus leista eksploatuoti, nes jie pavojingi eismo saugumo atžvilgiu ir kelia didžiausią triukšmą. Jei nėra numatyto konstrukcijoje rauto purvasargio arba vietoj jo sumontuotas trikampio formos atšvaitas, skirtas priekaboms paženklininti, ma-

šina skaitoma netvarkinga. Labai blogos išvaizdos, aprūdijusios bei apsilupusios paviršius, turinčios defektus kabinų, kėbulų stikla, kurie trukdo matumui, transporto priemonės apžiūrai nebus priimamos.

Kiekviename automobilyje, motocikle su priekaba turi būti vaistinė, avarinis žibintas ar avarinio sustojimo ženklas, o autobusuose — ugnies gesintuvas.

Valstybinių numerių užrašai turi būti išrašomi aiškiai, pagal nustatytą aukštį bei plotį, juodais arba baltais dažais. Stačiakampio formos kėbulais automašinos numeriai dažomi ant šoninių ir galinio bortų, savivarčiams su pusapvaliais bortais ir priekaboms — tik ant užpakalinio borto.

Būtina atnaujinti emblemą ant kabinos durelių, valstybinius numerius ant kabinų viršaus.

Tik taip paruošus transporto priemones, techninės apžiūros komisija leis naudoti.

A. Ceponis
Techninės apžiūros komisijos narys

Pramoginių šokių konkursas

Anykščių kultūros rūmose vyko „C“ ir „E“ klasių pramoginių šokių šokėjų konkursas. Dalyvavo iš Klaipėdos, Kauno, Vilniaus atvykę šokėjai. „C“ klasės pramoginių šokių finalą pateko ir dvi Anykščių liaudies kolektyvo „Verpetas“ poros. Tai Virginija Puzinaitė ir Vytautas Duknauskas, Raimonda Paulavičiūtė ir Romas Kisielius. V. Puzinaitė ir V. Duknauskas konkurse atiteko ketvirtąją vietą.

Didelio pasisekimo sulaukė ir pačių mažiausiųjų „E“ klasės šokėjų konkursas, kur jaunieji anykštėnai taip pat turėjo progos pasivaržyti su didžiųjų miestų pramoginių šokių šokėjais. Prizininkų čia buvo daugiausia. Tarp kitų mažųjų šokėjų pirmos vietos buvo pripažintos ir anykštėnoms Aidai Maksvytytei ir Daliui Duknauskui, Redai Urbonavičiūtei ir Audriui Budreikaui.

M. Giedrienė

Reikalinga

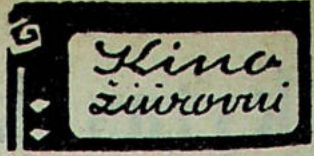
Anykščių RVKS visuomeninio maitinimo įmonių ūkiškaitiniam susivienijimui skubiai reikalingi: buhalteris-kalkuliatorius, durininkas ir administratorius.

Kreiptis į direktorių adresu: Anykščiai, Baranausko aikštė 16.

Administracija

Anykščių RVKS duonos kombinato Anykščių kepyklai reikalingi gamybos darbininkai, duonos krovikai ir valytojos.

Kreiptis darbo valandomis į direktorių adresu: Anykščiai Gegužės 1-oji 12, arba skambinti telefonu 5-15-80. Administracija

Baltarusių filmas „JUODASIS BERZAS“ — romantiška kino apysaka apie kovojus partizanus, juosta, savo struktūra daug kuo primenanti baladę, pasakojanti apie žygdarbį, apie skaudžius praradimus, apie sunkią meilę, apie skausmą ir laimę.

„Baltalėmėnis beržas“ (J) kažkada, ramų taikų rytą, prie savo namų pasodino filmo herojai Andrejus ir jo žmona) pajudo, apanglėjo, paseno: vokiečių bomba jau pirmomis karo dienomis nušlavė nuo žemės paviršiaus Andrejaus namą, čia žuvo jo žmona, maža dukrelė.

Ir Andrejaus siela pajudo, apanglėjo tarsi liūdintis beržas. Sielos žaizdos kraujuoja daug metų ir beveik nerandėja, primindamos save dažnu ir aštriu skausmu.

Seimos žuvinas — skeldra Andrejaus (akt. J. Karelskichas) širdyje. Po sunkaus sužeidimo jis grįžta į rikiuotę, tampa partizano būrio kovotoju, triuškina priešą. Bet kažkas palūžo jame, trukdydamas pajusti gyvenimo pilnatvę. Kažkas ūžiaus, nenumaldomas tarpsnis skiria jį nuo aplinkinio pasaulio. Todėl nemato Andrejus, kaip jį myli Nadia. Jam ji taip ir liko maža kaimo mergaitė (už šį vaidmenį aktorė N. Bražnikova apdovanota prizų XI Sąjunginiam kino festivalyje).

„Kazkada išgelbėjusia rytį išvadas iš papasakotos mėlės istorijos. Riba, kuri...

ria nejudomis nubrėžė Andrejus, tampa vis gilesniu plyšiu, skiriančiu jį nuo žmonių. Tai ne kaltė, bet didžiulė žmogaus, kurio širdį pervėrė karo skausmas, nelaimė.

Bet Nadia duoda jam aukštos moralės pamoką. Pirmuosius gležnus lapelius išskleidžia apdegęs beržas. Atšvia ir Andrejaus širdis, ir jis žengia arčiau žmonių.

Šią savaitę matysime ir lenkų kinematografininkų juostą „SUDETINGI JAUSMAI“.

Jaunuolių jausmų nuodėmumas nekėlė jokių abejonių. Marekas ir Božena per visą filmą ne kartą įrodys abiejų prisirišimą, dėmesingumą, jautrumą. Ir vis dėlto Božena ir nežengs lemiamo žingsnio. Kas jai sutrukdė?

Lenkų filmo „Sudetingi jausmai“ scenariistas ir režisierius Leonas Zanas (mūsų žiurovai pažįsta jį iš juostų „Bumerangas“ ir „Žmogus su orderiu butui“) neduos tiesioginio atsakymo į šį klausimą. Ramiu tonu jis pasakoja istoriją apie tai, kaip išsiskyrė du herojai, keliai, tačiau už šito, atrodytu, paprasto pasakojimo iškyla rimti autoriaus apmąstymai apie šiuolaikinio jaunimo moralines pozicijas, jo siekius ir idealus.

Filmo autoriai neperka savo požiūrio į juostos herojus, neparodo tiesiogiai savo simpatijų ir antipatijų. Jie tarsi kviečia pačius žiūrovus atidžiai įsiziūrėti į jaunuolius ir patį pačią padalyje, kažkada išgelbėjusia rytį išvadas iš papasakotos mėlės istorijos.

Redaktorius ST. VINCIONAS

Gyventojų žinai

Anykščių gyvulių priėmimo punktas superka visų rūšių gyvulius, paukščius, triušius iš gyventojų kiekvieną darbo dieną nuo 9 iki 14 valandos.

Galvijams ir kiaulėms parduoti reikalinga turėti veterinarijos sveikatos pažymėjimą ir kainų zonas pažymėjimą, o paukščiams ir triušiams — tik vet. sveikatos pažymėjimą. Parduodant gyvulius, būtina reiklia turėti pasą ir taupomosios kėsos knyguotę.

Už parduotas valstybei kiaušes apiprekinama koncentruotais pašarais. Už parduotą 1 kg gyvo svorio atleidžiama 2 kg koncentruotų pašarų.

Gyvuliai, paukščiai, triušiai superkami išvažiujamuose punktuose:

1. Viešintų miestelyje — pirmadieniais nuo 10 iki 12 val.
2. Naujasodžio tarybinio ūkio Ežerėnų skyriuje — trečiadieniais nuo 10 iki 12 val.
3. Skiemonių miestelyje — trečiadieniais nuo 13 iki 15 val.

Anykščių gyvulių priėmimo punkto vedėjas

BRONIUI PALUBINSKUI
Tegu nuoširdūs užuojautos žodžiai paguodžia Jus liūdesio valanda, mirus mylimai mamytei. Cerniachovskio kolūko Nagurkiškių sektoriaus karvų melžėjos

BRONEI STUKIENEI
Gilaus liūdesio valandą, mirus mylimam vyrui, nuoširdžiai užuojautą reiškia Anykščių m. P. Cylrkos gatvės namo Nr. 5 I laiptinės gyventojai.

Staiga netekus brangiausio žmogaus — mamytės, GENUTĖ RAUPELIENE nuoširdžiai užjaučia VMJOS konditerijos cecho darbuotojai

Liūdesio valandą, mirus mylimai mamytei, te paguodžia Jus mūsų nuoširdūs užuojautos žodžiai. Pakšlai, Tamašiūnai, Kisieliai, Talaikiai

PRANUI LACKUI
Gilaus liūdesio valandą, mirus mylimai mamytei, nuoširdžiai užuojautą reiškia Anykščių BGAK Svėdasų paviljono darbuotojai.

GENUTĖ RAUPELIENE
Tegu nuoširdūs užuojautos žodžiai paguodžia Jus liūdesio valandą, mirus mylimai mamytei. Patapovai, Sermukšnienė, Puodžius, Siemoniai, Kazlauskai

Knyga vairuotojams

Knygynų lentynose pasirodė „Minties“ leidyklos išleista K. Stungio knyga „Vairuotojas, avarija, atsakomybė“ (iš serijos „Istatymo sargyboje“). Šiame leidinyje nagrinėjami saugaus greičio klausimai, avarijų, įvykių dėl greičio viršijimo, priežastys ir jų išvengimo būdai, aiškinama vairuotojų baudžiamoji civilinė ir administracinė atsakomybė. Remiantis naujaisiais normatyviniais aktais, knygoje plačiai nušviečiama vairuotojo kvalifikacijos ir transporto priemonių įsigijimo tvarka, transporto priemonių draudimo savitumai. Knyga skirta ne tik vairuotojams, bet ir autotransporto darbuotojams, asmenims, besirengiantiems tapti vairuotojais.

Kaip įsigyti vairuotojo kvalifikaciją, kas išduoda ir keičia vairuotojo pažymėjimą, kokios yra pagrindinės avarijų priežastys, kokiais atvejais vairuotojams taikoma baudžiamoji, administracinė ir civilinė atsakomybė už saugaus eismo taisyklių pažeidimus — tai tik dalis klausimų, į kuriuos skaitytojas ras atsakymus, skaitydamas šią knygutę.

B. Vytaitis

Naujas Plungės „Lynų audinių“ fabriko neaustinių medžiagų cecho gamina didžiulę paklausą turinčią grindų dangą „Mistra“. Šiais metais jos planuojama pagaminti apie 200 tūkstančių kvadratinį metrą.

NUOTRAUKOJE: cecho viršininkė E. Daugintienė ir techninės kontrolės skyriaus kontrolierė V. Gudienė peržiūri neaustinę grindų dangą „Mistra“.

B. Aleknavičiaus (ELTA) nuotr.

67262 Anykščiai, Sagalovo 29. Telefonai: redaktoriaus 5-14-74, red. pavaduotojo 5-18-46, skelbimų skyriaus ir ats. sekretoriaus 5-12-58, laišku ir žemės ūkio skyrių 5-14-83
«Коллективный труд» («Коллективный труд») — орган Аникийского районного комитета КП Литвы и Аникийского районного Совета народных депутатов (на литовском языке)
Rinko Panevėžio spaustuovė Anykščių skyrius, Pergalės 35, spaudė Ukmergės spaustuovė, J. Janonio 31. Spausdinama rotacine mašina. Indeksas 67352
Išleista antradieniais, ketvirtadieniais ir šeštadieniais pusės „Pravdos“ formato. Tlr. 10 834 Užsak. Nr. 482